

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Κ ΔΙΕΥΤΗΤΗΣ
ΣΟΦΙΣΤΕΙΝΟΣ

Ο ΛΩΤΟΣ

(Καλοκαιρινή ρωμάντζα)
 Είς τὰς ὄχθας τοῦ ρύακος τρέχει
 ἢ παρθένος γυμνόπους ξανθή
 ὁ δὲ ποὺς τῆς πατεῖ ὁ χυτὸς
 καὶ τὸ πάνδροσον ὕδωρ τὸν βρέχει,
 ἢ ἔμπροσθέν τῆς ἀβρῶς ἐπανθαι
 ὁ λωτὸς... ὁ λωτὸς... ὁ λωτὸς ! . . .

7
 2

ΦΑΔΗΡΙΚΑ

— Έλα καϊμένη, πάρε να τραβήξω και σύ λίγο κουπί.
 — Όχ! αδελφή άφησέ με πειά ν' αναπαυθώ λιγάκι.
 Ξλον τὸ χρόνο αὐτὴ τὴ δουλειά κάνω και εἰς τὴν ξηράν!...

— Ξεύρεις, καϊμένη. Εἶπαν πὼς εἰς τὰ νερά τοῦ Φαλήρου ἐπαρουσιάσθηκε καρχαρίας πάλι: ἐγὼ φοβάμαι νὰ πέσω.
 — Δὲν βαριέσαι; και τί θὰ σοῦ κάνη κι' ἂν σέ πιάσῃ; τὸ πολὺ-πολὺ νὰ κερδίσῃς λίγο... ἀόγοι ἀραχο!

(Ἰπὸ τὴν λάμπην τῆς προχθεσινῆς πυρκαϊᾶς)

Οὔτε στὸ σκότος μιὰ στιγμή νὰ μείνη δὲν μπορεῖ κανεὶς ἀνάφτει μιὰ πυρκαϊά κι' ἔπου κι' ἂν ἦσαι θὰ φανῆς, και γίνεται διπλὸ κακὸ κι' ἡ ζημιὰ μεγάλη γιατί ἡ μία ἢ φωτιὰ ἐπρόδωζε τὴν ἄλλη!

(Διπλωματικόν.)

Όταν θά λήξη ο πόλεμος
 ο σκοτωμός κ' ή φρίκη,
 στής Ίαπωνέζες όργανα
 θ' αφήσουν οί μ ο υ ζ ι κ ο ι .
 κ' έτσι, όπου βρεθούνε τρεις
 τὸ γλέντι θά δουλεύει !
 ή δυὸ θά παίξουν όργανα
 κ' ή τρίτη ... θά χορεύη !.....

ΤΑ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ

(παράπονον)

— Τι άχάριστο λουλούδι ! τὸ θωπεύεις κατά κάρον
 και μαραίνεται στὸ τέλος μὴ αφήνον οὔτε σπόρον...

(Τριγούδι τῆς φωνῆς)

***Εκείνος.** Ψηλά τὴ χεῖρεις τὴ φωνῆά
 μὰ γὼ θαρθῶ κοντά σου,
 νὰ βγάλουμε μαζί πουλιά...
 ***Εκείνη.** Οὐφ! κάθῃσε στ' αὐγά σου!...

(Ἀπὸ τὰς φοιτητικὰς ἀναχωρήσεις)

— Ἄχ! ἔτσι φεύγεις; χωρὶς νὰ μοῦ ἀφήσῃς οὔτε μίαν
 ἐνθύμιον τουλάχιστον;
 — Ἐννοια σου, ἐννοια σου! μὴν κλαῖς γιατί μὲ συγχι-
 νεῖς κ' ἐμένα. Τὴν ἐνθύμιον θὰ τὴν καταλάβῃς μετ' ὀλί-
 γους μῆνας...

(Κηφισσιώτικον)

— Ἄλλὰ πῶς λοιπόν; σ' ἀφῃσε, αὐτὸς ποῦ τόσο σ' ἀγα-
 ποῦσε;
 Μάλιστα, κυρία μου, μ' ἀφῃσε καὶ τάφτιασε μὲ μιὰ παν-
 δρευμένη.
 — Ὡχ! αὐταῖς ἢ πανδρευμέναις! ἐκατάλαβες, ἀδελφέ,
 ὅτι μὰς κατέστρεψαν;

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

(Φιλοσοφία.

Είδες προχθές σ' την πυρκαϊά πόσο νερό έχουσαν πόσες άντλίες έφεραν και πάλι δεν την σβύσαν ; 'Αφού του ξύλου ή φωτιά δεν ήμπορεί να πάψη τί πρέπει τότε το κορμί να κάμη σάν άνάψη ;..

Και του νερού το χύσιμο ή φλόγα της νικούσε και ή τρανή μανία της και σ' το νερό κρατούσε.

Και μόνον όταν έτυχε ή όροφή να πέση μονάχη της κατέπαυσε χωρίς νερό σ' τή μέση...

Γιά να δειχθή πώς την όρμη κάθε πυρίνης γλώσσης νερού δεν παύει χύσιμο, αλλά... τελεία πτώσις...

ΣΙΖΑ-ΙΡΙΚ

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΑΘΗΝΑΙ

* Καλή μου Εύ. (όδός 'Ασ.) πώς πηγαίνουν τα ραντεβού με τον κ. Νίκον ;
= Καλά βέβαια. Σας συχαίρω. Μά έλάτε τώρα πού σας έχουν έννοήσει ;
* Άνοικονόμητος έχεις γίνει φίλε Γιαννάκη Π.
— Σούρτα-φέρτα και φέρτα-σούρτα. Έννοεις. 'Ε ;
— Μά το ταγάρι δεν θα λύση τέλος πάντων ;
* Και σ' φίλτατε κύρ Γιώργη εις εκείνο το άνθωπωλειον της όδου 'Ερμού πολυ έννοχλεις τα κορίτσια.
— Ούτε στο μπαλκόνι δεν τάφνεις να βγαίνουν. Περιεργον. Δέν θυμάσαι τα δικά σου όταν ήσανε λοχίας
* Δέν τα έλησμώνησες εκείνα με τον άνεψιδόν του σηπτονοικοκύρη σου φίλτατε Δουκ. (όδός Κ). Τί διάβολο ;
* Και σεις ώραία μου δις Ελ. (όδός Κλ.) δεν κρατείτε καλήν σειράν εις τούς έραστάς σας ;
— Τούς κάμνετε να συναντώνται μαζί και ίσως γίνη κανένα καυγαδάκι.
* Πώς πάνε αι σχέσεις με τον Α. Ν. δεσποινίς Ε. Α ;
— 'Αλλά και με τον κουρέα αρκετά καλά, ε ;
* Και σεις δις Χρίκλεια (όδός Δ.) πώς πάνε οι έρωτες με τον Κ ;
Καλός νέος ό χρυσοχός Κ. φιλιτάτη Μηνού.
— Εύχομαι ταχειαν στέφιν
* Τα συγχαρητήριά μου κύρ Λοχία (Παγκράτι), δια την στρατηγικήν σου δεινότητα.
— 'Αφού δεν κατόρθωσες να άλώσης την καρδίαν της μεγάλης έτράπης προς την μικρήν. 'Εξάίρετα.

ΒΕΡΑΙΕΥΣ

* Δέν μου λές φίλε κ. Κρεμανταλά πώς πηγαίνουν αι σχέσεις με εκείνην πού τα έχη χρυσά-ούλα.

— Πρόσεξε άγαπητέ μη σου φάη τα μπακίρια πρό του της φās εις τα χρυσά.
* Φιλιτάτη Άννα μοδιστρούλα της όδου Κ δεν συμμαζεύσαι λίγο ;
— 'Οχι βέβαια δι' άλλον λόγον, αλλά διότι σε κατασκοπεύουν.
* Μανθάνω κάτι έρωτικας συνεντεύξεις σας φιλιτάτη 'Ελ. και Σταματίνα
— Γιατί εις τās 9—10 το βράδυ εύρισκεσθε μακράν από το σπήτι σας ;
* Λοιπόν και άλλο γράμμα έστειλες άγαπητέ μου Σπύρο Γ ; Διά τās συνειπίας δεν ανακατεύομαι.
* Φιλιτάτη 'Αρσακειάς Ρ. πώς πάει ό έρωσ σας μ' εκείνον τον νεαρόν ;
— 'Αλλά ποίος είνε ό μεσάζων παρακαλώ ;
* Θραύσιν λοιπόν κάμνεις φίλτατε Ι Π. (όδός Το). Εις της μισότρες της συνοικίας του 'Αγ. Νικολάου.
* Πολυ ένδιαφέρον δεικνύει για σās ό κ. Ι. Π. φιλιτάτη Ε. Α. (όδός Κ.).
— Είνε πολυ λαμπρό παιδί, σās τον συνιστώ πολυ.

ΠΑΡΧΙΑΙ

* Μικρέ μου κ. Χ. Πρ. (Πάτρας) γιατί κάμνεις τόσες πολλές και δυνατές βόλτες στην όδόν Μαιζώνος ;
— Δέν πιστεύω άγαπητέ μου να κατορθώσης τίποτε.
— Και όχι μόνον σ' αλλά οι άλλοι κύριοι Σρ. Γδ. και Αλ. Μπ
* Μά τί μανία σās κόλλησε σās ώραία μου Α. Π. (Πάτρας) με τούς γυμνασιόπαιδας ;
— Γιατί τόσον ; 'Ισως φάτε καμμιά ρομπατσίνα όχι εύχάριστον.
* Και σ' φίλτατε κ. Γ. Β (Πάτρας) παύσε του να έχης ιδέας δια τās δεσποινίδας εκείνας και να τās παρακαλουθεις κατά πόδας.
— Ρεζιλεύσαι μικρέ μου άδίκως.
* Τώρα πρέπει να εισαι μετριώτερος φίλε πα-βου-γά-δ (Κόρινθον).
— 'Ε τί λές δεν έχω δίκαιον.
* Και σ' μοδιστράκι Α. Σ. (Κόρινθον) πρόσεχε τον κ. Γ. Σ.
— Καλός νέος δεν αντιλέγω, αλλά τέλος πάντων.

* Χονδρέ μου Ν. Γ. (Λαμία) φρονεις ότι σε αγαπά ή *** ;
— Δέν πιστεύω φίλτατε, και άδίκως το διαδίδεις.
* Πώς πάει ό έρωσ φίλε Μ. Μ. (Βόλον) με την Μαρίκαν την Καπελλού ;
— Μά για πέσ μου σ' αγαπά κι' αυτή ; διότι έμαθα ότι τά έχει ψήσει με τον Μλ. Μ.
— Και σ' φίλτατε Χρήστο Η. (Βόλον) πρέπει να εισαι ήσυχώτερος. Γιατί φορτώνεσαι την δεσποινίδα της όδου Φιλελλήνων ;
— Γενική γνώμη υπάρχει ότι δεν σ' αγαπά άλλ' ότι έτσι κατ' επιείκειαν σε άνέχεται. Ξέρω κι' εγώ ; Εύχομαι τούναντιον.
* Ολίγην εύσπλαγχνίαν κ. Α. Π. (Βόλον) δια τον φιλιτατον Κορτάκιαν. Σ' όμως αν και μύψ κατεργαράκο, διακρίνεις κάλλιστα το κόκκινο καπελλάκι μεταξύ των λουομένων.
* Καϊμένη Γ. Μ. (Χαλκίς), καλά με τον φοιτητήν Δ. Σ., αλλά και με τούς γυμνασιόπαιδας Ε. και Κ ; Περιεργον.
* Και σεις φιλιτάτη Χ. Χρ. (Χαλκίς) αυτό το ντεκολτέ σου ζουρλαίνει ελους τούς νέους της γειτονίας σου.
* 'Αλήθεια φίλιτατοι Α. Δ. και Α. Τ., Δ. Σ., και Δ. Β. (Καρδίτσαν) δεν αφήνετε τον κόσμο να κοιμηθ' με της καντάδες σας ;
— Πολυ καλά, πολυ καλά άγαπητοί μου. Γλεντάτε, γλεντάτε.

* Γλυκειά μου 'Αν. Η (Πύργον). Τα μάθαμε και τα δικά σου.

— Πώς πάνε αι σχέσεις με τον διπλανόν σου έμπορου-πάλληλον ;
* Καλές δουλειές φίλε κ. Προϊστάμενε του νέου καταστήματος παρά τον 'Αγ. Στέφανον (Ζάκυθον).
* Τās θερμάς μου εύχαριστήσεις φιλιτάτη Κ. Α. (Φιλιατρά). Έννοείτε το διατί.
* Και σεις μικρά μου Ο. (Φιλιατρά) κάθε μεσημέρι περνάτε από την πλατείαν ;
— Θα εισθε φαίνεται πολυ θεληκτικι κορίτσι, γιαυτό ελοι σās άγαπούν.
* Μά εξακολουθεις τα συχνωπεράσματά σου εις την όδόν 'Αχιλλέως φίλτατε κ. Α. Σ. (Λαμία).
— Νομίζω ότι ή Α. Δ. δεν σ' αγαπά.
* Γιατί τα έχαλάσατε φιλιτάτη Δ. Κ (Λαμία) με τον κ. Η. ;
* Γειά σου μωρέ παιδι Τάσο Μ. (Μεσολόγγιον). Θριαμβεύεις με τα δουλικά μανθάνω. Πρόσεχε όμως πρόσεχε.
* Βρέ καλέ μου γυμνασιόπαι Ν. Ι. (Ναύπλιον) δεν παύεις τα νυκτερινά σουλάτσα ;
— Φόβος υπάρχει μήπως δεν προδιασθής και πάλιν.
* Μά καλή μου κοπέλα Α. (Φιλιατρά) διατί πειράζεις τούς νέους ;
* Και σ' τσακπίνια Μ. έχεις τρελλάνει ελγη την εκλεκτήν νεολαίαν.
* Και σ' φιλιτάτη Η. δεν εισαι πολυ νόστιμη με το πρόσθετον βάδισμα σου.
* Πώ... πώ... τί έμαθα φίλοι μου νομομομαθείς Χ. Κ. και Ε. Γ. (Λαμία) ;
— 'Αλήθεια γρονθοκοπήματα στη μύρα ; Και χάριν εξετυλισμένων όντων μάλιστα ;
— Τι κρίμα ! Σεις τόσον λαμπροί νέοι, τόσον καθως πρέπει.

* Και σεις βρέ παιδιά μου Γιάκγο Γ. και Β. Μ. και Χ. Γ. (Ναύπλιον) ακόμη λοιπόν να σās αγαπήση ή Μ. ;
— Κρίμα στους κόπους σας.
* Και σεις κ. Ν. Β και Ο. Φ. και Γ. Π. (Ναύπλιον) ξεκουφάνατε τον κόσμο από της φωνάς σας.
* 'Οστε λοιπόν φιλιτάτη Χ. (Σοφάδες) τον έλησμονήσατε τον Γ. Τ. ;
— 'Ε, τί να γείνη κοπέλλα μου. Τυχερά πράγματα.
— Πότε θα γείνουν οι γάμοι ;
* Κοπέλλα μου Β. Ρ. (Βόλον) νομίζω πώς ό Χρήστος σε γελά. Για πρόσεξε.
* Σεις δε Φρόσω δεν εινε άνάγκη δά ό Γυμνασιόπαις να μπαίνη από το πλασταριό.
— Σās ήγνώθη και ό άντικυρυνός φούρναρης.
* Σεις δε Παναγιώτα της όδου Αλ. διατί κατηγορείς την δίδα Ε. ;
— 'Ο Χ. Γ. δεν περνά γι' αυτήν αλλά για σās.
* Και σ' Φιφή μετριώτερα παρακαλώ εις τās μετα του ελζώνου Δ. Η. σχέσεις.
* Βρέ αδελφέ Νίκο Κ. (Σύρον) επαγώθηκες με την μικράν φωτογράφον.
— Δέν λέγω να μην την αγαπάς, αλλά πρόσεχε την ώραν του περιπάτου.
* Μικρά μου Στ... (Σύρον) αφού βλέπεις ότι ό Κ. δεν σε θέλει διατί εξακολουθεις να τον πειράζεις ;
— 'Αλλως τε δεν ήξεύρεις ότι και αυτός γνωρίζει δια τον 'Ασκληπιάδην ;
* Σε συμβουλεύω φίλε (Σύρον) Α. Κ. (Σύρον) να έρωτήσης πρώτον τί αριθμόν φέρεις και κατόπιν να εξακολουθήσης τον έρωτά σου με την δίδα Η. Κ.

ΒΕΡΤΕΡΙΚΟΝ

* Τι μανθάνω για σένα κ. Δημ. Σ. (Σμύρνην). 'Αλήθεια. Δέν σου φθάνουν ή τόσες μαθητρούλες, αλλά ήρχισες ναλλάζης φύλλο ;

* Και σ' φίλτατε 'Αλ. 'Αλεξ. (Γιοχάνεσβουργ) τί νεώτερα ;
— Τι κάνουν αυτοι οι όμογενεις ; Διασκεδάζουν με το Φλέρτ ;
* Aurevoir λοιπόν την προσεχή Κυριακήν με χίλια φιλιά.

ΤΟΦΛΕΡΤ

Με ελγη τον την λατρείαν, με ελας του τās περιποιήσεις, με ελον του τον θεσμόν, τον περιπαθ' τον μέχρι παραφροσύνης σχεδόν έρωτά του, ήτο άδύνατον να της κινήση την συμπάθειαν. 'Ηιο άκαμπος. 'Εκείνος επήγαινε να τρελλαθ'...
'Επήγαινε να τρελλαθ', ιδίως όταν του επόστρεφε τās ώραίας μυρωμένας επιστολάς του χωρίς ουδέ καν τα τās άνοιξη. Μίαν ήμέραν τυχαίως 'Εκείνος διήρχετο από την όδόν Εδωγγελιστίας. 'Εξάίφνης έσθη εκκληνικος εις τον αριθμόν 23. Τι να έβλεπε άρα γε ; Εκεί προς το μέρος όπου εκύταζε μια μεγάλη χρυσή επιγραφή επιγουράριζε :
— Parfumerie Parisienne.—

— Διάβολε ! εκέφθη... 'Εστη προς στιγμήν και κατόπιν εισήλθε εις το λαμπρόν, εις το άπαστράπτον, το τελείως Παρισιόν μυροπωλείον... Μει' όλιγον εθεάθη εξερχόμενος κρατόν εις τās χείρας ένα μικρό κομψό δεματάκι.

Παρήλθε πολυς καιρός εκίποτε χωρίς να τον ιδώ. Προχθές όμως τον είδα εις το Φάληρον. Εις τον βραχιόνα του έστηριζε μια ώραία μινιόν, μια θελκτικη κοπέλλα,τύπος τέλειος νιεμομαζέλας άρνονβόν. 'Επλησίασα και είδα —τί θαύμα! είδα ότι ήτο 'Εκείνη. Εξεπλάγην. Την επομένην τον συνήρησα και πάλιν, αλλά εις Σύνταγμα.
— Βρέ αδερφέ Νίκο σ' ειχες φάει την χυλόπηττα. Πώς τα κατάφερες τώρα
'Εμεδιάσε 'Εκείνος και μου ειπε στο αυτί :
'Ακουσε το μουσικό : Εις την όδόν Εδωγγελιστίας αριθ. 23 εινε ένα μέγα Παρισιόν Μυροπωλείον του κ. J. Pelletan, πρώην Collard. Κάμε εκεί μίαν επίσκεψιν και τότε θα έννοήσης πώς τα κατάφερα και με άγάτησε...
... Ειχε δίκαιον.

Ο ΔΑΝΔΗΣ

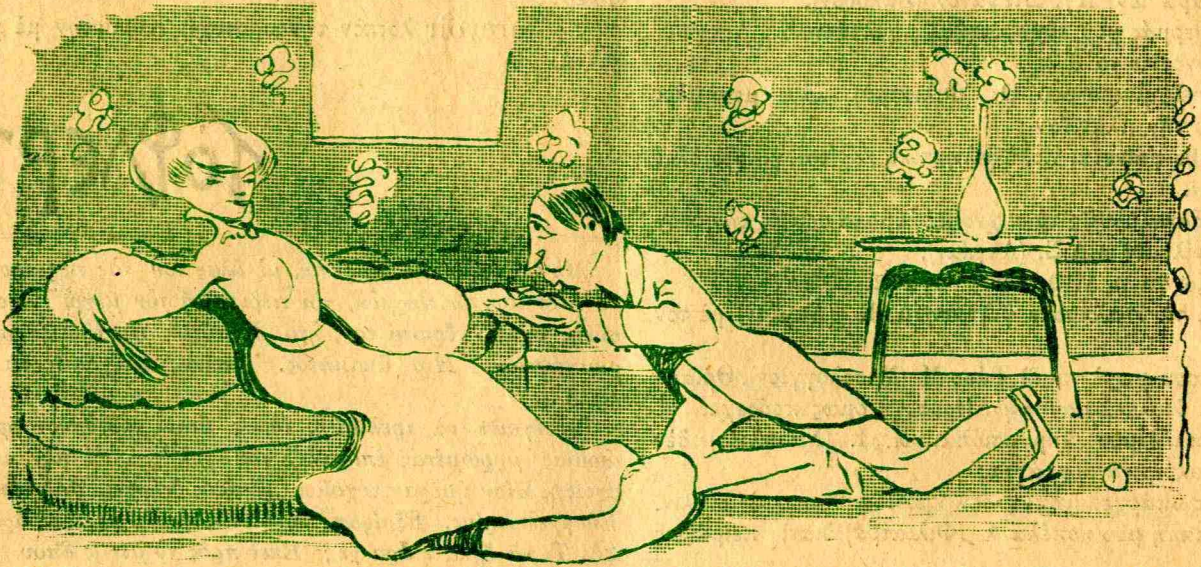
Το Εϊδικόν το Εϊδικόν
'Οδός Σταδίου το Εϊδικόν
Και να ιδής τί έχει φέρεει
είν' το μόνον πουχει πράγμα
πού σās έλκει εν τώ άμα
και σās βάζει και στο χέρι.
Τι μπαστούνια ! Τι Καπέλλα
Τι Γραβάταις ελας τρέλλα
Τι Κουμπιά πού να τα χάσης
Και παναμάδες της θαλάσσης
Και δεσπότης δεν άντέχει
Σ' ετι έφερε και έχει,

ΕΚΕΙΝΗ. — Τι ώραίος πού εισαι σήμερα, φίλε μου. Θα το είχα καύχημα εάν με συνώδευες όλιγον με τοιοϋτον κουσοϋμι το όποιον εινε χυτό επάνω σου, και πρό πάντων το πανταλόνι κινεί την περιέργειαν ελων των περιπατητών.
ΕΚΕΙΝΟΣ. — Εύχαριστίας δεσποινίς σās συνοδεύω. 'Οφείλω χάριτας εις τον δάπτην μου κ. Σ α μ π ρ α κ ο ν υπό το 'Αρσάκιον, άφ' ου ή ένδουμασία του έγεινεν άφορμή να με θαυμάσητε σήμερα.

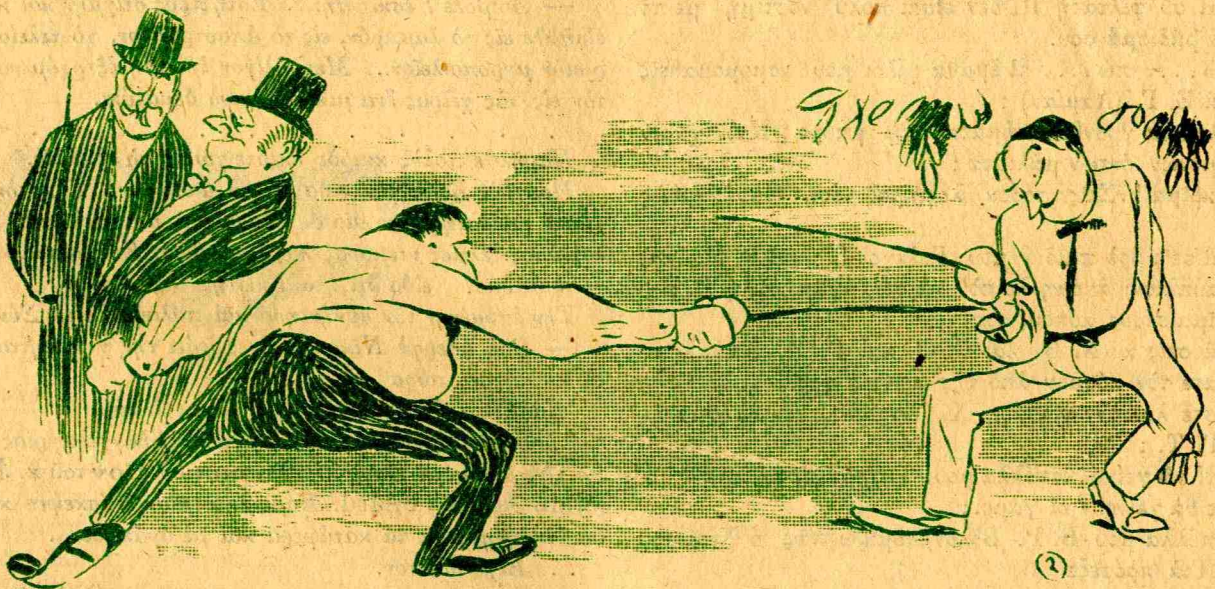
'Οσοι έχειτε κεφάλι και το πτε στόν μαρμαίρη
'Ο έκαργαδούρης εινε 'δω πουχει μαγεμένο χέρι
Κι' όσοι εισθε καθως πρέπει κι' όσοι κοκκορεύεσθε
Στην όδόν Σταδίου εζη κι' άντε να κουρεύεσθε.

ΓΑΜΟΣ ΕΞ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΧΕΙΡΟΣ

(Εικονογραφημένον διήγημα.)

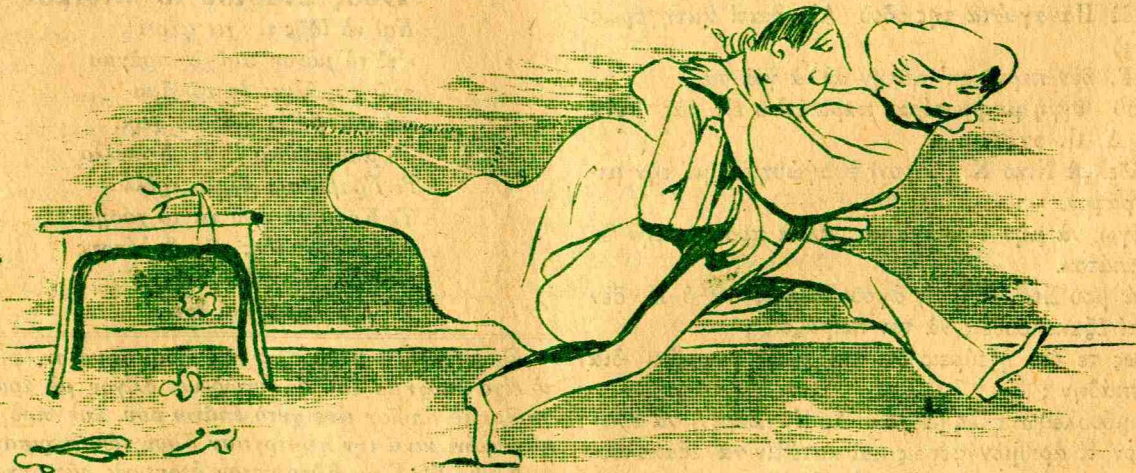

Ἡ Φούλα, χίρα ὠμορφη με κάλλη ζηλευτά — Κ' ἐκεῖνος ἐνθουσιασθεὶς ἀπ' τὰ γλυκά της κάλλη τᾶφτιασε μετ' ἐὺ Νικολό, μπανγκιέρη με λεφτά προσφέρεται γιὰ σύζυγος στὸν κόσμο νὰ τὴ βγάλῃ.

Ἀλλὰ τὴ Φούλα, ποῦ πολὺ ὁ γάμος της ἐμύριζε καὶ ἓνας ἄλλος ἐραστής ἐπίσης τὴν τριγύριζε.

— Ἐξήλεψε τοῦ Νικολοῦ τὴν τόση εὐτυχία κι' ἀμέσως τὸν προσκάλεσε καὶ σὲ μονομαχία

Ὁ Νικολὸς πληγώνεται εἰς τὸ δεξιὸ του χέρι καὶ τρέχει εἰς τὴ Φούλα του τὴν εἶδῃσι νὰ φέρῃ

— Κι' εἶται γιὰ νὰ μὴ χάνεται ἀδίκως ὁ καιρὸς, γίνεται ὁ γάμος των ἐκ τῆς... ἀριστερᾶς χειρὸς!...